



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Кзз 882/2022  
19.10.2022. године  
Београд

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због продуженог кривичног дела примање мита у саизвршилаштву из члана 367. став 1. у вези чланова 33. и 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Братислава Стојиљковића и адвоката Ивана Ћаловића, поднетим против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 433/21 од 23.11.2021. године и Кж3 5/22 од 13.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 19.10.2022. године, једногласно, донео је

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈАЈУ СЕ** као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Братислава Стојиљковића и адвоката Ивана Ћаловића, поднети против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 433/21 од 23.11.2021. године и Кж3 5/22 од 13.04.2022. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених **ОДБАЦУЈУ** као недозвољени.

**Образложење**

Пресудом Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 13.04.2021. године, између осталих, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела примање мита у саизвршилаштву из члана 367. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора и то тако што не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора, а у коју казну се окривљеном урачунава време проведено у притвору од 27.12.2016. године до 24.02.2017. године. Према окривљеном АА је изречена мера безбедности забрана вршења полицијског позива, делатности и дужности у трајању од 1 године рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања ове мере. Од окривљеног АА

је одузета имовинска корист, а како је то ближе означено у изреци пресуде. Окривљени је обавезан да на име судског паушала плати износ од 12.000,00 динара и на име нужних трошкова долазака у суд сведока износ од 2.615,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Истом пресудом окривљени АА и ББ су на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођени од оптужбе за два кривична дела примање мита у саизвршилаштву из члана 367. став 1. у вези члана 33. КЗ, а окривљени АА и за кривично дело примање мита из члана 367. став 1. КЗ. Одређено је да у односу на ослобађајући део пресуде трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 21.04.2021. године исправљена је неправноснажна пресуда Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 13.04.2021. године тако што у уводу пресуде у 17 и 18 реду иза речи ВВ из ... уместо речи „чији су браниоци Горан Петронијевић и Младен Магделинић, адвокати из ...“ треба да стоје речи „чији је бранилац Бисенија Лазаревић, адвокат из ...“, док је у осталом делу пресуда остала непромењена.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 433/21 од 23.11.2021. године делимично је усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Чачку, па је преиначена пресуда Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 13.04.2021. године у ослобађајућем делу изреке пресуде под III тачка 3, а поводом исте и по службеној дужности у односу на окривљеног АА у осуђујућем делу пресуде под I тачка 9 у погледу правне оцене дела и одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљене АА и ББ огласио кривим на начин како је то ближе описано у изреци пресуде и то окривљеног АА због извршења продуженог кривичног дела примање мита у саизвршилаштву из члана 367. став 1. у вези чланова 33. и 61. КЗ у чији састав улази и противправна радња описана у изреци првостепене пресуде под I тачка 9, а окривљеног ББ због извршења продуженог кривичног дела примање мита у саизвршилаштву из члана 367. став 1. у вези чланова 33. и 61. КЗ, па је окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, а окривљени ББ је осуђен на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, које ће се извршити тако што ће их окривљени издржавати у просторијама у којима станују, уз примену електронског надзора, с тим што окривљени не смеју напуштати просторије у којима станују, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусте просторије у којима станују суд ће одредити да остатак казне затвора издрже у Заводу за извршење казне, а окривљенима се у изречене казне урачунава и то окривљеном АА време проведено у притвору у периоду од 27.12.2016. године до 24.02.2017. године, а окривљеном ББ лишење слободе по решењу о задржавању МУП-а РС СУК КУ.бр.174/16 од 27.12.2016. године у периоду од 27.12.2016. године до 28.12.2016. године, док су одбијене као неосноване и то у преосталом делу жалба Вишег јавног тужиоца у Чачку, као и у целисти жалбе бранилаца окривљених ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ВВ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, АА и ЉЉ и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КжЗ 5/22 од 13.04.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених ЉЉ и ББ, адвоката Ивана

Ћаловића и потврђена је пресуда Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 433/21 од 23.11.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Братислав Стојиљковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) у вези чланова 84. и 163. став 3. ЗКП, те повреде одредбе члана 423. тачка 2) ЗКП у вези члана 367. став 1. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд уважи поднети захтев, те да преиначи нижестепене пресуде тако што ће окривљене АА и ББ ослободити од оптужбе да су дана 27.03.2016. године извршили продужено кривично дело примање мита у саизвршилаштву из члана 367. став 1. у вези чланова 33. и 61. КЗ које им се ставља на терет оптужницом Вишег јавног тужиоца у Чачку КТ.бр.53/16 од 27.06.2017. године или да укине пресуду Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 13.04.2021. године у делу који се односи на окривљеног АА и у целости пресуде Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 433/21 од 23.11.2021. године и КжЗ 5/22 од 13.04.2022. године и предмет врати нижестепеним судовима на поновни поступак и одлуку;

- бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Иван Ћаловић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да сходно члану 492. став 1. тачка 1) ЗКП укине у целости пресуде Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 433/21 од 23.11.2021. године и КжЗ 5/22 од 13.04.2022. године и предмет врати на поновну одлуку и суђење другостепеном суду, с тим да се нови поступак одржи пред измењеним већем или да сходно члану 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи у целини наведене одлуке у корист окривљених тако што ће их ослободити од оптужбе за кривична дела која су им стављена на терет оптужним актом јавног тужиоца и одредити да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава или државног органа који је иницирао и водио кривични поступак, као и да сходно члану 488. став 2. ЗКП обавести браниоца окривљених о седници већа уколико сматра да би његово присуство било од значаја за доношење одлуке.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, по оцени навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених су неосновани у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док су у осталом делу недозвољени.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљених – адвокат Братислав Стојиљковић у поднетом захтеву истиче да се побијане пресуде Апелационог суда у Крагујевцу искључиво

заснивају на незаконитим доказима и то на доказима прикупљеним посебном доказном радњом тајно праћење и снимање из члана 171. ЗКП, а који докази се сходно одредбама чланова 84. и 163. став 3. ЗКП не могу користити у кривичном поступку и морају се издвојити из списка предмета. Наиме, по ставу браниоца, докази који су прикупљени посебном доказном радњом тајно праћење и снимање се не могу третирати као случајни налаз из члана 164. ЗКП везано за окривљене АА и ББ у вези критичног догађаја од 27.03.2016. године, обзиром да се у конкретном случају издата наредба судије за претходни поступак о тајном праћењу и снимању не односи на полицијске службенике окривљене АА и ББ, при чему у службеном возилу марке „...“ регистарске ознаке ..., броја шасије ... и броја мотора ..., власништво МУП-а РС, у којем су сходно наредби судије за претходни поступак постављени уређаји за тајно праћење и снимање, у време када су га користили полицијски службеници АА и ББ дана 27.03.2016. године са њима није био истовремено присутан ни један полицијски службеник према коме је издата наредба о тајном праћењу и снимању.

Поред тога, бранилац окривљених – адвокат Иван Ћаловић, указујући у захтеву за заштиту законитости на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, истиче да се правноснажна осуђујућа пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама ЗКП не може заснивати и то на доказима који су прибављени посебном доказном радњом тајно праћење и снимање, а који докази се по ставу браниоца не могу сматрати случајним налазом везано за окривљене АА и ББ у вези критичног догађаја од 27.03.2016. године, из разлога јер ни један од ове двојице окривљених полицијских службеника у конкретном случају није обухваћен издатом наредбом судије за претходни поступак о тајном праћењу и снимању.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи везано за битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, који су истакнути у жалби браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Ивана Ћаловића, били су предмет разматрања Апелационог суда у Крагујевцу који је у овом кривичном поступку поступао и као суд трећег степена по жалби изјављеној против другостепене пресуде Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 433/21 од 23.11.2021. године. Апелациони суд у Крагујевцу као суд трећег степена је ове наводе оценио неоснованим и о томе је на страни 3 ставови пети, шести, седми, осми и девети, страни 4 и страни 5 ставови први и други пресуде донете у трећем степену Кж3 5/22 од 13.04.2022. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања имао у виду пресуду овог суда Кзз 1379/2021 од 19.01.2022. године, на коју се у захтевима за заштиту законитости позивају обојица бранилаца окривљених и којом се, према ставу одбране, поткрепљују наводи захтева за заштиту законитости о постојању у конкретном случају битне повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, али је овај суд нашао да се та пресуда не односи на идентичну ситуацију како то погрешно тумаче браниоци окривљених, већ се односи на другу ситуацију и то ситуацију када је у наредбама судије за претходни поступак изричито наведено да се посебна доказна

радња тајно праћење и снимање спроводи искључиво када су у службеном возилу МУП-а РС, у коме је постављен уређај за снимање, присутни окривљени полицијски службеници у односу на које су донете те наредбе, а што овде није случај.

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ у осталом делу су одбачени као недозвољени.

Наиме, бранилац окривљених – адвокат Братислав Стојиљковић у осталом делу захтева који се односи само на окривљеног АА указује на повреду одредбе члана 423. тачка 2) ЗКП у вези члана 367. став 1. КЗ, истицањем да је суд окривљеног АА морао ослободити од оптужбе за кривично дело примање мита из члана 367. став 1. КЗ везано за дан 18.03.2016. године, јер се у његовим радњама не стичу елементи овог кривичног дела, а који наводи браниоца би по налажењу овога суда представљали повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, бранилац ову повреду суштински образлаже тако што оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране суда, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним правноснажним пресудама. Наиме, бранилац истиче да током поступка није доказано да је окривљени АА извршио ово кривично дело, обзиром да из изведених доказа, а посебно исказа сведока ММ, возача камиона и репродукованог снимка са ЦД-а, произилази да окривљени АА као полицијски службеник није непосредно ни посредно захтевао или примио поклон од ММ да не изврши службену радњу коју би морао извршити и то да не поднесе прекршајну пријаву против истог, већ да је дана 18.03.2016. године контролу камиона којим је управљао сведок ММ вршио полицијски службеник окривљени ЈЈ који је по браниоцу једино и био дужан да напише прекршајну пријаву, при чему нема ни једног изведеног доказа који указује да је постојао договор заједничког деловања са подељеним улогама између окривљених АА и ЈЈ.

Како је, дакле, у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених – адвоката Братислава Стојиљковића, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено окривљенима, док се суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране суда, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима и њиховом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљених - адвоката Братислава Стојиљковића у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљених – адвокат Иван Ћаловић у поднетом захтеву истиче и да суд трећег степена није у образложењу своје пресуде узео у обзир и оценио жалбене наводе браниоца окривљених који су изнети на претресу одржаном пред тим судом дана 13.04.2022. године, а који наводи браниоца окривљених би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 460. став 1. ЗКП. Како наведена повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховом браниоцу, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљених – адвоката Ивана Ћаловића оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Братислава Стојиљковића и адвоката Ивана Ђаловића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтеве у односу на ову повреду закона одбио као неосноване, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтеве одбацио као недозвољене и одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник**  
**Снежана Лазин, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић

**Председник већа-судија**  
**Невенка Важић, с.р.**